

Și eu scriu despre cărți (concurs de recenzii de carte)

„Noile Religii Seculare. Corectitudinea politică, tehnologiile viitorului și transumanismul”, de Nicu Gavriluță

Sebastian Antoce (19 ani)

Punctul nodal în analiza proporțiilor și conotațiilor pe care tinde să le capete fenomenul religios este constituit de conștientizarea impactului fenomenului secularizării în spațiul european și cel american, ce au condus la o variabilizare și trecere în sfera perisabilă a simțământului spiritual aflat sub coordonatele sistemelor de gândire oferite de religiile tradiționale. Astfel, se poate observa tendința din ce în ce mai evidentă de a minimaliza însuși conținutul ideii de sacru, de a reduce din ce în ce mai mult acel *mysterium tremendum* (Rudolf Otto) sub auspiciile căruia stă întreaga gândire umană aflată în fața unei legături ce poate deveni chiar cathartică. Dorința de a inversa coordonatele creaționiste este premisa procesului de secularizare, aflat în plină evoluție antropocentrică de a oferi ființei umane atributele Divinității.

Fiind unul dintre sociologii ce a reușit să înțeleagă și să explice consecințele experienței numinosului, domnul prof. univ. dr. Nicu Gavriluță oferă în cadrul acestui volum un avertisment în fața crizelor aferente procesului de secularizare, reușind să depășească cadrul strict funcțional pentru analiza sacrului, preponderent în analizele sociologice ale acestui fenomen. Recunoscând modalitatea de abordare inspirată din scrierile lui Mircea Eliade, autorul construiește implicit și o perspectivă de dezbatere a substanței sacrului într-o lume postmodernă, cu o toleranță blazată autoproclamată aflată sub o sistematizare a principiilor morale, dată de o veritabilă disoluție etică.

Întrucât granițele dintre sacru și secular devin flexibile și complementare în viziunea noilor umaniști, se poate observa implicit și dorința de a compensa fragilitatea existențială prin aderența la noile alternative ce emerg din societate, cu o gândire exteriorizată printr-un *Newspeak* imanent, cu un Internet de-a dreptul idolatrizat, dar și cu un Google devenit peste noapte chiar Dumnezeu. Întrucât doar prin accesul la experiența ce transcende această lume se poate ajunge la o cunoaștere deplină, lumea seculară propune autonomia dată de relativa înlăturare a cadrului relațional pe care îl presupune religia, mizând din ce în ce mai mult pe căutarea unui răspuns comprehensiv nevoilor omului de astăzi.

Pentru a fi asigurat un permanent răspuns la cadrul ostil dat de dificultățile pe care le întâmpină persoana, corectitudinea politică și noile tehnologii propun o alterare a angajamentului valoric dat de spiritualitate. Putem descoperi astfel faptul că trăsătura postmodernă ale acestor fenomene oferă însă o reinventare și redirecționare a sentimentului de dependență de ceva sau cineva. Necesitatea de a dispune și de a avea un permanent acces la noile tehnologii, dar și de a fi conectat într-o rețea globală deschide o revalorizare a simțământului de dependență în raport cu ceva sau cineva. Sub amenințarea excluderii din grup, dar și de a dispune de dificultăți în integrarea relațională, noile fenomene capătă o legitimitate religioasă, ce determină o ștergere a nuanțelor pentru a fi sigur de încadrarea în hashtag.

Toate aceste aspecte dezbătute de către domnul prof. univ. dr. Nicu Gavriluță în lucrarea sa *Noile religii seculare* reprezintă o lectură obligatorie pentru fiecare persoană dornică să înțeleagă evoluția fenomenului secularizării, întrucât doar o dezbateră asupra acestor teme reprezintă cheia decriptării filosofiilor și tehnologiilor paradoxale.